

LOV OG EVANGELIUM

Gitt ut av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Nr. 1

15. Januar 1987

23. Årg.

Forsoninga er vunnen i Jesu Kristi blod

Kjære venn har du fått se denne hemmeligheten i evangeliet? Gud krever blod som offer for synd; uten blods-utgjeltelse, ingen forlattelse. «Men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin Sønn». Jesus tar på seg å være Guds offerlam. Han ble hengt opp på forbannelsens tre. Han går like inn i helligdommen med sitt eget dyre blod, og viser seg

som seierherre over både død og grav. Gud godtok det offer han brakte, og der ved Guds side sitter min stedfortreder i dag.

«Når blodet da virket så kraftig hos Gud at han lot seg evig forsonne. Og derfor alene vil ta deg til brud og gi deg den himmelske krone. Så la du deg dermed og nøye».

S.S.

Om den saliggjørende frukt av guds kjødspåtagelse

Av Johan Gerhard

Se, jeg forkynner eder en stor glede, sier engelen ved vår frelsers fødsel (Luk. 2,10). Sannelig, det er en stor glede, større enn menneskeforstand kan fatte. Overmåte stor var vår elendighet, for vi holdtes fangne under Guds vrede, under djevelens vold og i evig fordømmelse. Ennu større elendighet var det at menneskene ikke kjente

denne store elendighet eller ikke brydde seg om den. Men nu forkynnes oss en stor glede, for Han er kommet til verden som frir og frelser oss fra all denne elendighet. Han er kommet som er legen for de syke, forløseren for de fangne, veien for de villfarende, livet for de døde, Frelseren for de fordømte.

Likesom Moses var sendt fra

Gud til å befri Israels folk fra deres treldom i Egypten, således er Kristus sendt fra Faderen for å befri hele menneskeslekten fra djevelens vold og makt.

Liksom duen vendte tilbake til Noas ark med et oljeblad til tegn på at jorden var blitt tørr etter syndfloden (1 Mos. 8, 7-11), således kom Kristus til verden for å forkynne menneskene fred og forsoning med Gud.

Derfor har vi stor grunn til å fryde oss og fatte stor tillit til Guds barmhjertighet. Har han elsket oss så høyt da vi var Hans fiender (Rom. 5,10), at Han ikke aktet det for skam på det underligste å forene vår natur med sin Guddom, hvorledes kan han da fornekte dem hvis kjød og blod Han har del i, og med hvem Han derved på det nærmeste er forbundet? Hvem hater noen sinne sitt eget kjød? (Ef. 5,20). Og hvorledes skulle den høyeste, som er uendelig barmhjertig, støte oss fra seg, da Han har gjort oss delaktige i sin egen natur?

Hvem kan med tanken fatte og med ord uttrykke denne store hemmelighet? Den største høyhet og den dypeste ringhet, den høyeste makt og den største svakhet, den høyeste herlighet, og den største skrøpelighet er her forenet.

For hvem er høyere, mektigere og herligere enn Gud? Hvem er ringere, vanmektigere og skrøpeligere enn mennesket? Men Guds allmakt fann middel og vei til å forene disse egenskaper, da den høy-

ste rettferdighet så at en slik forening var uungåelig nødvendig.

Hvem kan fatte storheten av denne hemmelighet? En fullt ut gyldig og uendelig løsepenger var nødvendig for å utslette menneskenes syndskyld, for de hadde vendt seg bort fra Gud, det høyeste gode. Men hva kan nu være fullt ut gjeldende for den uendelige Gud? Mennesket kan ikke bringe det til veie. Derfor tar den uendelige rettferdighet fra seg selv en tilstrekkelig løsepenger: Gud, skaperen lider i kjødet (1 Pet. 4,1), for at skapningens kjød ikke må lide i evighet.

Det uendelige gode var fortørnet. Ingen andre kunne derfor trede imellom som megler enn en megler med uendelig makt.

Derfor forlikte Gud verden med seg selv. Gud selv ble megleren. Gud selv gjenløste med sitt eget blod (2 Kor. 5,19. Ap.Gj. 20,28).

Hvem kan fatte storheten av denne hemmelighet? Den aller høyeste, Skaperen, var fortørnet over synden, og skapningen var uten bekymring for sin gjenforsoning med Ham. Da antok Han som var fortørnet, selv skapnings kjød og gjorde seg selv til forsoner. Mennesket hadde forlatt Gud og vendt seg til djevelen, Guds fiende. Men den samme Gud som mennesket hadde forlatt, oppsøker den frafalne, trøløse med megen bekymring og møye, og innbyr dem atter på det vennligste og kjærligste til seg. Mennesket var veket bort fra det uendelige gode og var nedstyrtet i

uendelig fordervelse. Men det uendelige gode gir seg selv til en uendelig løsepenger, og befriar mennesket fra den uendelige fordervelse. Er ikke dette en uendelig barmhjertighet, som går langt over alle menneskers forstand og tanke.

Ved Kristus er vår nye natur helligere enn den ved Adams syndefall var blitt ille tilredt. Vi har fått mere i Kristus enn det vi har tapt i Adam. Synden var blitt overflødig, men Guds nåde ble overflødigere (Rom 5,20). Ved Adam har vi tapt uskyldigheten, men ved Kristus har vi vunnet den fullkomne rettferdighet (Rom. 5, 18,21).

En må vel undres over Guds allmakt, men ennu mere underfull synes Hans barmhjertighet å være, men allmakten og barmhjertigheten hos Gud er like, for begge er uendelige.

Bladet Lov og Evangelium

Bladet blir sendt til alle som sender eksp., namn og adr.

Bladet blir halde opp av frivillige gaver.

Eksp: O. Dyrøy, 5620 Tørvikbygd.

Telefon 05/558363

Alt som har med bladet sin eksp.
blir sendt dit, som tinging, oppseiling
og adresseforandring.

Gaver til bladet kan sendast kass. S.Bøhn
postgiro 5 68 21 33

Red. Amund Lid, 5600 Norheimsund.
Tlf. 05/551080

Norsk Luth. Lekmannsmisjon

Form. Ragnar Opstad

Opstadv. 38, 4350 Nærø Tlf.04-433685
Kass. Sverre Bøhn, 5601 Norheimsund.
Postgiro 5 68 21 33. Bankgiro 3530.21.00932

ØYSTESE TRYKKERI A/S

La andre beundre skapelsen, jeg vil heller beundre gjenløsningen. Om enn begge, både skapelsen og gjenløsningen er gjerninger av Guds uendelige kraft. Det er en stor ting å skape mennesket, som jo ikke kunne ha fortjent sådan nåde, da det ennu ikke var til. Men ennu større ting synes det å være å forløse mennesket, som hadde fortjent straff, og å påta seg fyldest-gjørelsen for dets skyld. Det er et stort under at Gud har dannet vårt kjød og våre ben. Men et ennå større under er det at Gud selv har villet bli kjød av vårt kjød og ben av våre ben (Ef. 5,30).

O, min sjel, vær takknemlig mot din Gud som har skapt deg, som har forløst deg, da du var fordømt for dine synders skyld – som har beredt deg himmelens glede, såfremt du i troen henger fast ved Kristus!

Gud er nu ikke lenger vred,
det kan du derav vite,
at Han har sendt sin Sønn hernen
for verdens synd å lide,
Det vorde vidt og bredt bekjent,
at Gud sin Sønn for oss har sendt
til jammer, ve og våde!
Hvem ville da ei være fro,
og late all sin sorg bero
på Jesu søte nåde!

(Fra Hellige Betraktninger)

Sommarskulane 1987

Hovedsommarskulen med årsmøte er lagt til Solborg folkehøgskule, Stavanger, i tida 15.-19. juli 1987.

Det er også planlagt sommarskule på Rauma folkehøgskule ved Molde i tida 1.-5. juli 1987.

Styret

Gud til frelsa

Gud er oss ein Gud til frelsa, og hjå Herren Israels Gud er det utveger frå døden. Salm. 68.21.

Her taler David med profetisk syn. Han minner om Israels utgang frå Egypten, korleis dei vert berge frå alle fiender. Vi synes det var sjølvsagt når Gud greip inn at det måtte verta slik. Men det såg ikkje folket, og redselen var sikkert stor blant Israels barn, for dei hadde og høyrt om Gud som vilde halda dom over Farao og alle fyrstefødde i landet. Vantrua pusta til og sa: «Kan vel Gud Herren makta dette? Vi bur då midt i blant dette folk han vil døma og visa si makt på.»

Då er det godt å sjå dei vert ikkje sviken. Gud vart dei i sanning ein Gud til frelsa, denne dommens natt, og alle dager og netter i førti år. Ja, det han lova var David eit vitne om. Gud førte dei ut av trellehuset og rydda veg for dei så dei fekk innta løftets land. Gud vart dei til frelsa. For Farao og hans folk vart det til dom og død, men for Israel utveg frå døden.

Det same hadde og David sjølv erfart i sitt eige liv. Tenk på då Saul vilde med list ta livet av han, så han måtte røma for han og var som ein jaga hund. Alt tala for at det vart hans visse død. Men kor stort å sjå at hjå Gud var det utgang frå døden. Eller då han vart forfylgt av sin eigen son Absalon. Kven kunde tru at det kunde vera utgang til liv

under slike forhold. Verta berge frå Davids mektige her, og dyktige herførarer.: Herren gjorde Akitofels råd til dårskap. Gud vart han til frelsa. Men dette synet peiker og fram til vår tid, og heile menneske slekta sitt fangenskap. På fallet sin dag då vil alle måtte bu i mørke og døds skuggelandet, voktaren og føraren var djevelen med alt sitt velde. Han vakta sitt hus, menneskehjarta.: Og Herren såg at ondskapen var stor hjå menneskeætta på jorda, og at alt dei tenkte og emna på i hjartene sine, det var bare vondt all dagen. 1. Mos. 6,5.

Domen kunde ikkje haldast att. Men Noha fann nåde for Herren. Gud vart han til frelsa. Ikkje fordi han var betre enn andre, men fordi han gjorde det Gud sa med han. Han bygde arka etter Herrens ordre og mål til frelsa for seg og sine. Men mengda stod utenfor under doms regnet. Å, kor trist og alvorligt, dei skulde vore innanfor.

Vi var alle under Guds evige og rettferdige dom. Men det var ein som kom i vår stad, og tok Guds dom og vreide i vår stad. Han kom og til sine eigne, men hans eigne tok ikkje i mot han. Han vart satt på prøve like frå han vart lagt i krybba.

Det som står skrevet, var skjoldet han brukta då han var åleine med forføraren og freistaren i øydemarka. Herrens ånd er over

meg, fordi han salva meg til å forkynna evangeliet for fattige, han har sendt meg til å ropa ut fridom for fanger, og at blinde skal få syna, og til å løysa dei som er trelka or tvang.

Det var vel ingen som trudde at Jesus etter spydstikk i sida, lagt i grav, og forsegla med romer seglet skulde stå oppatt. Men det han hadde sagt stod fast. Tredje dagen skal han stå oppatt, etter skriftene. Han som fornedra seg sjølv, so han var lydig alt til døden, ja til døden på korset. Han stod opp med Guddoms velde, Ordet står som klippen fast at hans død og blod skal gjelde, syng ein sanger.

Men Ordet taler om fleire slags død. Den lekamlege, den åndelege og den evige død. Ved Guds røyst eller basun, skal alle døde stå opp, tenk alle. Med Guds røyst er det utveg fra død og grav. Den åndelege død som alle har del i vert og oppvekt til liv ved Guds sons røyst. Det seier eg dykk for vist og sant: Den som hører mitt ord, og trur den som sende meg, han har evelig liv og kjem ikkje for domen, men har gjenge over frå døden til livet. Joh. 5. 24. Ingen vil inn under Guds evige dom og vrede, alle håper på å koma klar dette. Sume seier: der er ingen Gud, himmel eller fortaping, etter lekams død er alt slutt. Eller, eg skal omvenda meg og få nåde før livet er slutt, og slik burt etter.

Vil du ikkje høyra dette salige ord i dag: Gud er for oss ein Gud til frelsa, og hjå Herren, Israels Gud

er utveger frå døden. Ved å høyra om Jesus sin lov oppfylling, og Jesus Guds sons blod som renser fra all synd, kan du få frelsa. For det er ved det verk Han gjorde du får liv, og finn vegen ut frå den åndelige død. Åleine ved dette, korsets dårskap.

«Jeg gikk i blinde, jeg lå i døden og mørkets fyrste holdt meg ganske fast. Da ropte jeg til min Gud i nøden, han frelste mig, og mørkets lenker brast». Kjenner du til dette? Blinde augo opnast for Guds frelsa i Jesus Kristus. Lyset frå evangeliet gav nytt liv og Herre, mørkets fyrste måtte sleppa sitt bytte.

Salige dag då du fekk erfara utevenen frå døden til livet. Det er det første som må skje om det skal vercta utgang frå den evige død. Tenk litt på kva det skal vercta når det vert utgang frå den evige død. Tenk litt på kva det skal vercta når det vert utgang frå død og grav til evigt liv heime hos Gud og vår Frelser.

«Ingen kan den fryd beskrive, å få bo i himmelen! Skue Jesus, skue Jesus når han henter sine hjem».

I alle ting vi må igjennom i livet, står det skrevet.: For me hev ikkje ein øvsteprest som ikkje kan ha medynk med vår vesaldom, men ein som er røynd i alle ting i likning med oss, då uten synd. Hebr. 4.15. Difor kan han fullkommen frelsa dei som kjem til Gud ved han, for han lever altid til å ganga i bøn for dei. Heb. 7.25.

Odd Dyrøy

Se, Jeg kommer som en tyl!

Åp. 16, 15 og 3, 3-5

Av Einar Kristoffersen

Du kunne lese forleden i våre kristelige dagsaviser, om en komite nedsatt av Oslo biskop, for å utrede spørsmålet om «kirkens» syn på de homoseksuelle. Sannheten er jo at vi trenger ingen komite for å fortelle oss det som den Hellige Ånd allerede har talt til oss om, bl.a. gjennom apostelen Paulus i 1 Kor. 6, 9-10. Også andre steder i Skriften har Gud vist oss hvordan *Han* ser det. Og det må vi bøye oss for, som kristne!

Men her står altså en komite, nedsatt innenfor «kirken», fram med dette resultat: Flertallet går inn for at kirken skal godta homofilt samliv på lik linje med samliv mellom parter av ulikt kjønn!

De krever at disse som Guds ord holder fram for oss som «syndere imot naturen», skal få kirkens og dermed i egentlig forstand *Guds* velsignelse over sitt *liv i synd!* Mens Guds ord kaller til *omvendelse* fra synd, for alle, enten det nå er homoseksuelle eller andre. Da må en kunne spørre: Vekter hvor langt på natt? Når «Sodomas kardinalsynd» skal få kirkens velsignelse! Er det langt på natt for vårt folk, når synden blir opphøyd til norm, endatil i kirken! Det står et vers i Es. 3,9 som kan gi oss et svar på det spørsmålet. Det står at, de taler *åpent* om sin synd som folket i So-

doma. Og det er jo nettopp hva vi opplever også i Norge idag. Når vi da også vet at folket som er omtalt i Es. 3 er et folk som *allerede* er forkastet av Gud, da forstår vi at situasjonen er alvorlig, for det folk hvor synden har nådd dette mål og at det norske folk virkelig er i behov av forbønn!

Også til den som er gjenfødt til et levende håp, taler Herren et særlig aktuelt ord i denne tiden, og det er Åp. 16,15, som minner oss om det som kommer, eller rettere sagt han som kommer. Den nærværende verden skal ikke «berges» i sin nærværende skikkelse, men skal ifølge Guds ord, tvertimot gå under, ja, det står endatil at den er spart til ilden, fordi den ligger i det onde (2 Pet. 3,7; 1 Joh. 5,19). Derfor gjelder det å eie det som er av Gud og derfor ikke rokkes (Pred. 3,14).

Det er et innholdsrikt vers vi her stanser for, og vi kan bare trekke fram noe av det dette verset inneholder.

Det første vi skal stanse for er dette som sies: Det er en *skam* som må tildekkes. En skam som er åpenbar uten de nevnte «klær». Hva er vår skam? Jo, rett og slett, dette som blir åpenbart når du står for Gud, slik som du er, *i deg selv*. Det du er *i deg selv*, kaller altså Guds ord for *skam*! Det må tildek-

kes! Det er sterke ord som brukes og her er ingen tale om noe «godt på bunnen». Nei, skal et menneske bli stående for Gud, så må det skjules i noe, for Gud er *hellig* og mennesket *urent*. Dette er noe det naturlige menneske ikke kan tåle å høre og heller ikke går med på. Dette må nemlig den Hellige Ånd overbevise om. Nettopp her er det mange som holder Gud for å være en løgner, når han taler om menneskets synd (1 Joh. 1,8 og 10). Og noen har vel «gått med på det», men har en «da oss ikke snakke om det forhold» til det, og viser ved det, at de ikke i virkeligheten har bøyd seg for Guds dom. Det er i mørket, lyset ikke tåles! Vi kjenner vel alle, til denne kampen for å berge oss selv og vårære, når Gud begynte å tale om og avdekke vår sanne tilstand? Idag kan en få inntrykk av at det går godt an å være en kristen uten å ha gitt Gud rett i denne dommen. Men hva er vår sanne tilstand? Jo, synd og skam! Er det ikke skam å stå Gud imot? Og det gjør det naturlige menneske (Rom. 8,7). På Golgata blir det åpenbart, hvor dypt og inderlig dette fiendskapet er. Vi bør derfor la dette Guds ord gå til hjertet, så dette kjødet som *ikke kan annet* enn å stå Gud imot, må overgis til døden.

Du som sier du *er* frelst, måtte du ikke dø? Har du gitt Gud rett i dette eller sitter du fast i mørket ennå? Det er da *noe* godt her inne! Det er et syn som hører «mørkets barn» til men vi vil få se mer og

mer av dette, etter som tiden går, nemlig fornektelsen av denne siden av Guds ord, og dermed i virkeligheten fornektelese av *hele* Guds ord. «Kristendom» vil mer og mer dreie seg om tro på mennesket og dets evner til å skape gode forhold på jorden, og ytre seg i nødhjelp, kamp for de undertrykte og andre saker, som vel i seg selv kan være *gode* nok, men ikke når det tar den sanne kristendoms plass, som er hva Gud har gjort til frelse for den vanartede skapning som aldri, om det fikk evigheten til disposisjon, kunne skape noe annet enn helvete. Det er godt for all nød som kan avhjelpes, men kristendom dreier seg framfor alt om å bli frelst *ut av* denne verden. Dersom du ennå er der at du tror på noe godt i mennesket, da må du høre Herrens ord; Våkn opp du som *sover*, og stå opp fra de *døde*, og Kristus skal lyse for deg (Ef. 5,14). Ved din «tro» står du nemlig Guds ord imot.

Du som har det slik; Guds ord sier, at himmelen er stengt for deg. Du er utestengt fra Guds rike og kan *umulig* bli frelst, så lenge du har denne «*rikdommen*». Nemlig troen på hva du er i deg selv. For en rik å gå inn i Guds rike, det er som for en kamel å gå gjennom et nåløye, sier Jesus. Dvs. *umulig!* Skal Gud få oss gjennom nåløyet, må han ta vår «*rikdomm*» dvs. alt hva vi tror på i oss selv, ifra oss, og gi oss istedet *alt i en annen*. Nemlig i Jesus!

Du kan lese hos profeten Saka-

rias i det 3 kap. om ypperstepresten Josva, som sto for Herrens engels åsyn, og dvs. i Guds lys. Det som der ble åpenbart, var at Josva var kledd i *skitne* klær, hvilket ikke vil si noe annet enn at Josva ganske enkelt sto for Gud, slik han var i seg selv. Vi er av naturen *vredens* barn, sier ordet (Ef. 2,3), og i så måte var ypperstepresten Josva intet unntak. Mulm og mørke dekker jorden og folkene, sier Guds ord (Es. 60,2), så her kan mangt og meget skjules, men ikke for Gud, for hvem alt er nakent og bart, og det er han som vi har å gjøre med (Hebr. 4,13). Der blir sannheten *åpenbar!*

Hva er det ellers for skam det kan være tale om, i dette tilfelle? Jo, det er frafall det jo er tale om her. Dette å ha eid klærne, uten å ha tatt være på dem. Om dommen blir hard over dem som ikke har tatt imot Guds ord, så blir den desto hardere over dem som har fått uten å ha tatt være på det. Det lar Herren oss vite gjennom sin egen tale: Hver den som meget er gitt, av ham skal meget kreves (Luk. 12, 48), og ved Peter: Det var bedre for dem at de ikke hadde kjent rettferdighetens vei, enn at de kjente den og så vendte seg bort fra det hellige bud som var overgitt dem (2 Pet. 2, 21). En dag skal du stå for Gud, og svare for hva du gjorde med det ordet du fikk høre. En skal ta seg i vare, når en hører Guds ord, sier Jesus (Luk. 8, 18), for Guds ord kan du ikke høre eller lese, uten at

det virker *noe*, på samme måte som med det du nå leser, kan du ikke lese det uten at du i ditt *hjerte* tar stilling til det. Og når det er Guds ord det er tale om, så virker det til frelse der hvor det blir tatt imot, men der hvor det ikke blir tatt imot eller hørt/lest med likegyldighet, virker det tværtimot til forherdelse. Overfor Guds ord er vi i den situasjon, at det må gies oss om det skal bli oss til frelse, og den som rett har innsett denne sin hjelpeøsthet han lytter virkelig til Guds ord. Du kan godt sitte under en preken og gi Guds ord rett med forstanden, *velge* å tro det og virkelig *gå inn* for det, uten å ha *hjertet* med deg i det! Forstanden kan *velge* og tro, men vanstroen i hjertet, hva kan du gjøre med den? Og så gjør Skriften det klart for oss, at det er *hjertets* ja og nei, det kommer an på, for det er med *hjertet* en tror til rettferdighet, og munnens bekjennelse, må springe ut av hjertets tro (Rom. 10, 10). I det naturlige menneske sitter vanstroen, og i det har vi alle del slik vi er av naturen. Troen derimot, er «naturstridig» og kommer av *hørelsen* (Rom. 10. 17). Hvordan ble du en kristen? «Bare dette vil jeg få vite av eder: Var det ved lov-gjerninger I fikk Ånden, eller ved troens forkynnelse?» (Gal. 3,2). Så lenge *hjertet* ikke er med Gud, er du imot ham, for ditt innerste, ja virkelige DU, det er ditt hjerte!

Men hva med den som nå *har* klærne, hvordan kan en miste dem? Det kan jo skje på mange

måter. Bl.a. ved at en får *lyst* på noe annet enn hva Gud faktisk gir, som israelsfolket i ørkenen er et eksempel og et forbilde på. Det kan være lyst til både det materielle, og her står vel vi i velferdsstaten Norge, i særlig fare for å begynne å prute med Gud, og på det åndelige område, er det særlig mange tilbud idag. Tilbud som, dersom de blir tatt imot, snart fører vedkommende dit at evangeliet, ordet om korset, blir betraktet som ussel mat, og ikke tilstrekkelig, likesom israelsfolket betraktet mannaen Gud ga dem (4 Mos. 21,5).

Det dreier seg om tilbud, om en «lettere» og for kjødet mere behagelig vei. Om spesielle opplevelser og kraft til å leve et «seirende kristenliv» og seire over synden på en annen måte enn hva Guds ord anviser, og kan derfor med rette kalles *fremmed* mat. Dette som alt appellerer til det kjødelige menneske, som elsker å sole seg i sin egen «åndelighet», og som ikke vil avkles og åpenbares i all sin hjelpelöshet, så Jesus kan bli alt for en.

Det står i 4 Mos. 11,4 om et folk som forførte israels barn under ørkenvandringen til Kanaans land. De er kalt «den sammenløpne hop», som *fulgte med* dem. Disse som *fysisk* var i menigheten, men *åndelig* sto utenfor, da de ikke tilhørte Israel, de ble grepert av *lystenhet* står det. De brydde seg ikke om det Gud gav og var, bortsett fra når de selv hadde fordel av det, men hadde lyst på «de mange ting», og

dro så israels barn med seg, og innunder samme dom som dem selv. Sånn er det med dem som ikke Jesus er blitt hjertets kjæreste eie for. De vil ikke nøyes med ordet om ham, men har *lyst* på «de mange ting». Og når du skal få del i det som de har fått del i, så får du det ved å *gjøre* dette eller hint, blir det sagt deg enten det nå er en ny dåp eller en spesiell innvielse i bønn e.l. Men taler ikke evangeliet om hva *Gud* har gjort, og det *for oss*? Jo, takk og lov for det, for om det så bare kreves en tøddel oppfylt av oss, så er det ikke noe *evangelium*, men *lov*. Det disse ikke innser er at i loven krever Gud *fullkommen* oppfyllelse, før han gir noe som helst. Enten er det *fullt* og *helt* lov, eller så er det *fullt* og *helt* evangelium. Din seier over synd er troen på hans seier! *Han* er ditt «seirende kristenliv». Guds ord vitner at alt *er gitt oss* i Jesus og vi blir stående ved troen på dette Guds ord.

Det er flere vis å fornekte Jesus på og vi skal vokte oss for det! Alt som kommer ifra djevelen, går i siste omgang ut på å i en eller annen form fornekte han som *loskjøpte* oss med sitt blod. Et annet tilfelle for en tid tilbake som og kan nevnes, var en «kristenleder» som ga uttrykk for at han så det som sin menighets oppgave, å forkynde det norske folk, at det var mulig å få en *ny dimensjon* i livet! Men dette er bunn falskt! Det er ikke en *ny dimensjon* i livet du

trenger, men det er et *helt nytt liv!* Og dette liv er i Hans Sønn (1 Joh. 5,11). For den som har kommet til liv i Gud er ALT blitt nytt (2 Kor. 5,17). Gud må få deg dit hvor han kan få vist deg og gitt deg det du virkelig trenger, og det er *Jesus*

selv. Alle disse «tilbud» sikter på en ting, og det er å berøve deg «*klærne*». Men bli du i det som du har lært, og som du er blitt overbevist om, da du vet hvem du har lært det av. (2 Tim. 3,14).

(Forts. neste nr.)

Rock and Roll Bibelen og sinnen

Av Tom Allan (25 år)

Framh. frå forr. nr.

Da Elvis Presley første gang opptrådte på TV-skjermen, viste TV-studioet ham kun fra beltestedet og opp. Man var redd for å vekke forargelse og selv komme i forlegenhet. En rock-sanger sier om sine egne fremførelser: «Tenk på oss som erotiske politikere. Jeg er interessert i alt, som kan skape opprør, forstyrrelse og kaos. Især er jeg opptatt av ting, som ikke har noen mening.» En annen sier: «Det er altsammen sex.» En tredje forbinder rock-musikk med revolusjon og omstyrtelse av samfunnet. «Få fatt i dem mens de er unge, og bøy deres sinn i den retning, vi ønsker.» lyder det fra en fjerde.

En, som reiste sammen med en rockgruppe for å assistere dem, sa, at de alltid var påvirket av stimulerende midler, når han kom inn til dem. Han var platevender og til sto, at han hadde samvittighetskval, selv når han skulle spille deres såkalte «gode» sanger.

Hva kan slike mennesker tilby en gjenfødt kristen? De har djvelen til far. Vi kristne har Gud til far. De er på vei til Helvete. Vi er på vei til Himmelen. De er opptatt av det jordiske. Vi er opptatt av det himmelske. Hvordan kan vi forvente noe godt av dem? Selv gruppe, som ikke synes så fordervede og hvis musikk tiltrekker meg, har intet å gi meg, hvis de ikke kjenner Jesus. Deres musikk er ikke verdt å ofre mine penger på eller å åpne mitt sinn for.

Rock and roll-sangerne vet, at deres sanger og musikk virker eggende på kjønnsdriften. Allikevel er mange kristne uvitende om denne kjensgjerning. En sanger sa, at han visste, denne musikk ville gripe de unge, fordi «dens rytme svarer til legemets rytmer. Er de først grepet av denne rytme, vil den følge dem resten av deres liv.» En annen hevder, at de hurtig bankende taktslag i rock and roll skaper en betydelig seksuell tilfredsstillel-

se hos det unge publikum. En sa om sin musikks virkning på tilhørerne: «Jeg oppnår omtrent det samme som en varietedanserinne.» Rock-musikk er sex, og den oppvoksende ungdom skal slås i hodet med den,» sier en annen.

Rock er en musikkart, hvor melodi og harmoni ved visse forskytninger fortrengetes av det rytmiske element i musikken. Man oppnår således en svingende og eggende virkning; musikken får et sterkt sanselig preg. Den setter kroppen og dens drifter i sentrum; man får lyst til å danse og blir ført ut i seksuelle utskeielser, idet man gjør ting, man ellers ikke ville gjøre.

Bladet «Time» bragte i desember 1975 en rapport fra en skole for ugift mødre i Florida. Av denne rapport fremgikk det, at 964 ut av 1000 unge piker ifølge deres egne uttalelser hadde begått deres utuktige handlinger, mens de lyttet til rock-musikk.

En musikkterapeut i California kaller rock-musikk en farlig stimulans «mere dødbringende enn heroin». Han har i ti år studert virkningene av rock.

Han har behandlt narkomaner ved å spille beroligende musikk for dem, og han sier: «Hvis en bestemt slags musikk kan bringe likevekt i et sykt sinn, er det også mulig med annen musikk å ødelegge et sunnt sinn.»

Det vil aldri bli noe felleskap mellom Jesus og rock. De to er uforenlige. Hvorfor? Verdens barn er klar

over, at rock and roll appellerer til kjønnsdriften i mennesket. En musikk, hvis formål er å appellere til det seksuelle, kan ikke brukes til å opphøye vår Herres Jesu Kristi navn. Det kan ikke la seg gjøre!

Selv verdslige, fordervede mennesker kjenner hensikten med beat, rock etc. Allikevel er det kristne, som forsøker å gjøre bruk av denne musikk og tjene penger på den.

Jeg tror ikke, at man med en blanding av Jesus og rock kan hjelpe mennesker til å ta et avgjort standpunkt for Kristus, så det skjer en varig forvandling med dem. Vel er «Jesus rock» populær i verden, og verdslige mennesker lytter til den. Nettopp denne kjensgjerning er en av de vesentligste grunner til, at Jesus og rock ikke kan forenes. Verden elsker rock, fordi den elsker sitt eget- og så selv om Jesu navn tilføytes. (Les Joh. 15,19).

Hvordan Kan Vi Bedømme Kristen Musikk

For det første- hvis musikken ikke er ledsaget av ord, må vi bedømme virkningene av den. Er den av en sådan art, at dens takt og rytme arbeider videre i meg etter musikkens opphør? I så fall er det grunn til å være på vakt.

Hvis musikken er ledsaget av ord, må jeg spørre meg selv: «Kan jeg høre og oppfatte ordene? Er det «føde» i dem? Bringer de meg nærmere Gud, når jeg lytter til dem?»

Meget av den såkalte «Jesus rock» har intet innhold. Dens tekst er ofte korte fraser uten noen egentlig betydning.

For det annet- hvordan er forfatterens livsstil? Dette spørsmål må vi også gjøre oss klart, når det gjelder kristen musikk. Noen av de kunstnere, som idag fremstiller kristen sang og musikk, innkasserer store honorarer. Hva har Jesus Kristus til felles med slike?

For det tredje- hva med lydens effekt? Blir jeg revet med av melodi og stemning istedet for å bli grepet av sangens budskap? Hvis det første er tilfelle, er det god grunn til å skille seg av med slik musikk.

Foreldre, Sett En standard

Fedre og mødre, dere som har vært likegyldige på dette punkt. Dere burde skamme dere over, at dere har vært for lite interessert i å bli klar over, hva slags musikk deres unge lytter til- og over, at dere ikke har gitt dere tid til å sette dere sammen med dem og forklare dem omkostningene ved det, de lytter til. Dere må ydmyke dere overfor Gud og de unge. Dette er det første skritt, dere må ta, før dere begynner å tale med dem om selve musikken.

Dere bør begynne med å be om tilgivelse for deres forsømmelse og si til de unge: «Vår forsømmelse har gjort det klart for oss, at vi må sette en standard i vårt hjem.»

Sett så deres standard: Det vil ikke bli spilt noen verdsiktig musikk med tekstsledsagelse i dette hjem.

Det vil heller ikke bli spilt verdsiktig musikk uten ledsagelse av ord, hvis musikken har karakter av beat, rock etc. Og dere må hjelpe deres unge til å finne ut av, hvor grensen går.

Det er dere som må sette en standard i hjemmet. Dere må fra nå av være nøyeregnende og bestemte. Dere har kun få år, hvor dere ved deres standard i hjemmet kan øve innflytelse på de unges sinn. Snart vil de sette sin egen standard. Dere må lede dem frem ad den vei, som kan behage Gud.

Unge mennesker, hvis dere har plater eller kassetter med verdsiktig musikk ledsaget av sang, er det kun et å gjøre: kast dem på avfall dyngen. La være med å gi dem til andre eller å selge dem. Dermed vil dere bare forurense andres sinn. Nei, tilintetgjør dem fullstendig.

Jeg kjenner en mann, som tilintetgjorde 3.000 plater. Han eide en forretning, hvor han solgte plater. Dennemann er en begavet komponist. Han hadde kontrakt med to verdslige firmaer, for hvem han skrev musikk; men da sannheten gikk opp for ham, gikk han til deres kontorer og sa: «Fra nå av vil jeg bare skrive musikk for Jesus Kristus.» Han tilintetgjorde hele sitt opplag. Økonomisk var det et stort tap for ham, men åndelig en stor vinning.

Det er på høy tid å våkne opp og ta stilling til disse ting. Gjør ditt valg! «Hvor lenge vil I halte til begge sider? Dersom Herren er Gud så

følg Ham, og dersom Baàl er det, så følg ham! 1 Kong. 18,21. Valget står mellom Jesus og rock. Du kan ikke ha begge deler, om du vil leve til Guds ære.

Du Unge, Gjør Ditt Valg!

Det, jeg oppfordrer unge mennesker til å gjøre, er det samme, som jeg selv måtte gjøre. Jeg hadde ikke mange plater, men dem, jeg hadde, ble knust, og deretter gjennomgikk jeg de samme kvaler, som en narkoman må igjennom, når han blir utsatt for en plutselig og total avvenning. Musikken hadde vært som et narkotisk middel for meg. Når jeg satte meg i min bil, satte jeg straks på radioen. Slik har mange unge det. Dere er likeså slavebundne av denne musikken, som jeg var.

«Jeg kan til enhver tid vende meg fra den,» sier du. Så gjør det i dette øyeblikk. Da vil du oppdage hva som har skjedd med deg i løpet av de siste få år. Jeg priser Gud for de dager kampen sto på, og hvor jeg til tider i bokstavelig forstand rystet, fordi jeg hadde avskåret meg fra min yndede musikk. Men til sist satte Gud meg på forunderlig måte i frihet og avvæpnet djevelen.

Unge venn, kanskje sier du: «Gi meg tid til å vokse ut av dette. Jeg vil more meg mens jeg er ung.» Men virkningene av den musikk du lytter til, vil følge deg.

Det er visse sanger, som plutselig

dukker opp i min erindring. Jeg finner meg selv beskjæftiget med dem i mine tanker. Hvorfor? Fordi vi høster hva vi sår. (Gal. 6,7). Jeg sådde i kjødet ved i to år å lytte til den musikken på skolen. Nå høster jeg til en viss grad fordervelse. (Gal. 6,8). Å, ja! Gud har møtt meg. Han har virket fornyelse i mitt sinn. Priset være Herrens navn! Men jeg må betale for de to år, jeg lekte på dette område.

Foreldre, be mye! Strid i deres bønner med djevelen. Han arbeider hardt for å overbevise de unge om at våre advarsler er uberettigede. Han angriper. Han ønsker å føre så mange som mulig bak lyset på dette område.

Foreldre, be sammen med deres unge og tal ut om denne sak. Bekjenn deres del av skylden og be Gud om å sette dere i frihet. Og hold dere så vekk fra hjem og biler, hvor denslags musikk blir spilt. Skill dere ut, så langt som det er mulig. Jeg vet det er situasjoner, hvor dere ikke kan unngå å lytte til denne musikken, men i mange tilfeller kan dere velge. Dere kan stå opp og gå ut. Dette er en alvorlig sak. Mange av dere er undertrykt av Satan på dette punkt. Satan slynger sine piler mot dere.

Det er på tide å si «NEI» til verden, kjødet og djevelen- og å si et helt og fullt «JA» til Gud, på dette område!

(Fra dansk traktat)

Arbeid for Guds rike

Fortset. fra forige nr.

Samme sak omtales mange steder i Skriften: «Herre! Du skal hjelpe oss til fred: for alt det vi har gjort, har du utrettet for oss. (Es. 26,12). David ber i Sl. 68,29 «Din Gud har tildelt deg styrke; styrk, Gud, det du har gjort for oss!» «Så står det da ikke til den som vil, heller ikke til den som løper, men til Gud, som gjør miskunnhet.» (Rom. 9,16 og Jer. 10,23 4).

Når Gud viser oss den barmhjertighet å virke det gode i oss, så ved den, som står hans Ånd imot, for da kan nåden bli forgjeves- noe, som Paulus ofte uttrykker angst for i sine brever. Men noe blir sværere å gjøre regnskap for enn den ubrukete nåde, som ikke fikk lov å komme til?

Hvis Gud virker alt av nåde, som ordet har vist oss foran, så blir det vanskelig, om ikke umulig å finne noen unnskyldning å dekke seg bak. Det blir mer enn betenklig å si til Gud: Jeg kunne ikke fordi jeg var så svak. «for nettopp din maktesløshet er en forutsetning for, at Guds kraft kan utfolde seg helt i ditt liv (2 Kor. 12,9). Hvis du ikke kunne, var det så ikke ene og alene, fordi du ikke ville la ham virke i deg ved evangeliet? Kom din avmakt ikke av, at du var gjenstridig mot evangeliets virkning? Du lot ikke Gud komme til å virke i deg, som han så gjerne ville, fordi du

ikke ville, at hans gode vilje skulle skje både i deg og ved deg. Med din egen vilje sperret du veien for ham, så ham ikke kunne få virket sin gode vilje i deg.

Det er dette, du skal motarbeide med frykt og beven ved å være lydig mot evangeliet. For ellers fører det til, at du bedrøver Guds Ånd, og den, som vedvarende bedrøver Guds Ånd står ham imot- risikerer å bli forlatt av Ånden: «Men har nogen ikke Kristi Ånd, da hører han ikke ham til» (Rom. 8,9).

Ordet i Hebr. 13,20f viser en klar vei til å unngå denne forferdelige ulykke: «Men fredens Gud, som i kraft av en evig pakts blod førte færenes store hyrde, vår Herre Jesus, op fra de døde, han gjøre eder fullt dyktige i all god gjerning, så I kan gjøre hans vilje, idet han virker i, eder det som tekkes ham, ved Jesus Kristus; ham være æren i all evighet! Amen.» Hjelpen består i, at vi lar Gud komme til å virke, som det er hans vilje i Kristus.

Derfor samles alt arbeidet på vår frelse (v 12) i dette ene: slipp Jesus inn i ditt hjerte! I samme grad, som du blir i ham, vil han bli i deg.

Vers 15 viser oss en bestemt hensikt med hele Guds virke i oss: for at I kan være ustraffelige og rene, Guds ulastelige barn! Det er nettopp slik, vi står *for Gud* i Kristus ved troen på hans forsoning: Ved

sin død har Jesus forlikt oss med Gud for å fremstille oss hellige og ulastelige og ustraffelige for *sitt* åsyn, så sant vi blir ved i troen (Kol. 1, 22-23).

Herav forstår vi, at det, som Gud vil virke i oss, nettopp er, at det, vi er i Kristus, skal komme til utfoldelse i vårt liv «*midt i* en vanartet og forvillet slekt». La være med å si, at det makter Gud ikke, for her står faktisk, at det er det, han vil. Og Gud kan hva han vil: «Herren gjør alt, hva han vil, i himmelen og på jorden» (Sl. 135,6). Se også Ef. 1, 11 og Kol. 1,29.

Kun gjenstridighet fra din side kan hindre Guds virke i og gjennom deg. Den gjenstridige vil aldri kome til å skinne som *himmellys* i en verden, som ligger i mørke.

Med uttrykket «himmellys» tenker Paulus på de tindrende stjerner, som lyser på himmelen. Når ham ser dem, ser han bildet av en kristen. Jesus sa engang: «La således eders lys skinne for menneskene, forat de kan se eders gode gjerninger og prise eders Fader i himmelen!» (Matt. 5,16). De gode gjerninger kan kalles lysestaken, men hva menes det med «deres lys»?

Vers 16 svarer på det spørsmål. Hvordan skal de nemlig skinne som himmellys? «....mens I holder fast ved livets ord». (Dansk overs.) Det er igjen evangeliet det dreier seg om, for deri er det egentlige himmellys, Kristus selv. Men glem ikke, at det må være en stake til å anbringe lyset i. Et kristent liv er

forutsetningen for et kristent vitnesbyrd. Er det ikke sammenheng her, går det som med dem, Jesus bebreidet, at de nok kunne si, hvordan andre skulle leve, men ikke selv levde etter det. Det nytter ikke med riktige ord, hvis de kommer fra et forkjært liv. I så fall vil de riktige ord bli slått ihjel av forkjærte gjerninger (Rom. 2,24 og Matt. 23,3). Staken og lyset må svare til hinnannen: Bare på den måten kan Gud virke gjennom begge deler, hans navn til ære.

Hvis ikke leserne-fortsatt holder fast ved evangeliet, mener apostelen, at hans arbeide iblant dem har vært forgjeves. Denne fastholden av evangeliet er det viktigste av alt i vårt forhold til Gud. Jesus kunne si det så sterkt: «Sannelig, sannelig sier jeg eder: Om nogen holder mitt ord, skal han aldri i evighet se døden.» (Joh. 8,51). Og om seg selv sa han: «Jeg holder hans ord» (v.55).

Da han den siste aften ville anbefale sine disipler i Faderens varetekt, skjedde det med disse ord: «De har holdt (fast) ved ditt ord» (Joh. 17,6). (Dansk overs.) Alt beror på denne vedhengen ved ordet. Til menigheten i Filadelfia sier han: «Se, jeg har satt foran deg en åpnet dør, og ingen kan lukke den til for du har liten styrke, og har dog tatt vare på mitt ord». (Åp. 3,8). Hold derfor fast ved det ord, du leser i Bibelen, så vil alt annet følge av det.

Av M. Jørgensen
Ved E. Kristoffersen

Forkynnervirksomheten 1. halvår 1987

1. ODD DYRØY

Januar:

7. - 8. Dalekvam
13. - 18. Stanghelle
20 - 25 Bladet el. fri

Februar:

27. - 8. Namdal
17. - 22. Østfold
24. - 1. Vestfold
(ev. noen dager til)

Mars:

10. - 15. til disp.
17. - 22. Fitjarstranda
24. - 29. Stord

April:

31. - 12. til disp.
Påskken i Sannidal og Bygland

2. SVEN A. BERGLUND

Januar:

7. - 11. Sannidal
13. - 18. Setesdal

Februar:

27. - 8. Namdal
17. - 1. Møre og Romsdal

Mars:

10. - 15. Sogn
17. - 29. Møre og Romsdal

April:

1. - 5. Fitjar
Påskken i Møre og Romsdal

3. EINAR KRISTOFFERSEN

Januar:

7. - 11. Sannidal
13. - 15. Telemark og Agder
16. - 18. Vestfold

Februar:

27. - 8. Ellingsøy
17. - 22. Randaberg
24. - 1. Varhaug

Mars:

10. - 22. Håvik og Tysvær

April:

31. - 5. Dalekvam
14. - 26. Namdal

4. REIDAR LINKJENDAL

Januar:

21. - 25. Dimmelsvik

Februar:

10. - 15. Steinsdalen
17. - 20. Tørvikbygd
ellers Bømlo og Møre og
Romsdal

Påskken:

18. - 19. Randaberg
20. - 21. Nærøysund
22. - 26. Varhaug

5. GODTFRED NYGÅRD

Påskken i Hardanger ellers til disp.

6. AMUND LID

Påskken på Tysvær og Håvik ellers til disp.

7. ANDREAS BØ

til disp.

8. ODDVAR LØNNERØD

til disp.

9. HÅVAR FJÆRE

Påskken på Randaberg og Nærøysund eller til
disp.